

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

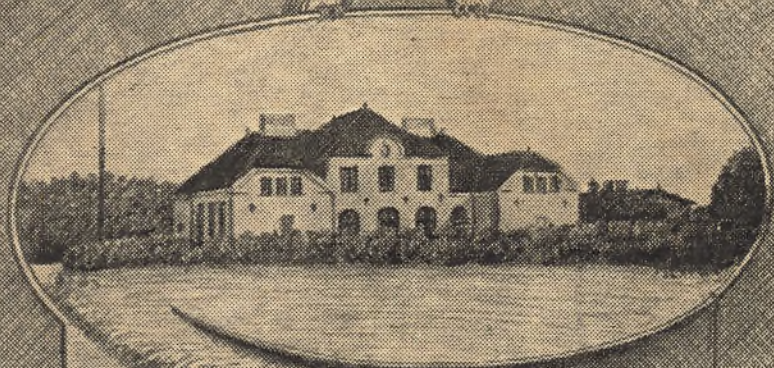
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

NISSUMSKE

BOEGER

NISSUMSKE AARBØGER

1940

UDGIVET AF
NØRRE NISSUM SEMINARIUMS
ELEVFORENING

UNDER REDAKTION AF
HARALD BERG

M. CHRISTENSENS BOGTRYKKERI
STRUER 1941

INDHOLD

1. Det første Kuld Seminariebørn i Nissum. Af <i>Ester Kirkegaard</i>	3
2. Paa Lejrscole. Af <i>Johs. Hejbol</i>	9
3. Fra Seminariets K. F. U. K. Af Frk. <i>R. Nielsen</i>	14
4. Lidt fra Seminariets K. F. U. M.s første Dage. Af <i>I. Svarrer</i>	18
5. Seminariets K. F. U. M. i Dag. Af <i>E. Olesen</i>	20
6. Et Par »brogede Blade«. Af <i>P. Degnbol</i>	23
7. Heden. Digt af <i>Jul. Fauersholt-Hansen</i> . Lykken. Digt af samme	30
8. Rastløs spinder. Digt af <i>L. Emil Christensen</i> . Ved Mors Grav. Digt af samme	33
9. Festsang. <i>Elisabeth Jensen. Karen Marie Madsen</i>	35
10. Aaret, der svandt. Af Forstander <i>Gjelstrup</i> .	36
11. Dimittenderne 1940	48
12. Af Aarets Dagbog	51

DET FØRSTE KULD SEMINARIEBØRN I NISSUM

Af Ester Kirkegaard

For 30–40 Aar siden var vi en Masse Børn – vel 30–40 Stykker i alle Aldre – omkring Seminariet.

Vort Liv var vel paa mange Maader ikke forskelligt fra andre Børns, naar de vokser op i gode Kaar paa Landet; men paa eet væsentligt Punkt var det ganske anderledes, og jeg vil mene langt rigere end andre Børns: vi voksede op blandt en Masse unge Mennesker, vi levede blandt Seminaristerne.

Hvad det egentlig betød for os dengang og har betydet for os senere i vort Liv, er vel vanskeligt at maale og forklare; men at det har haft umaadelig stor Indflydelse paa os og vor Indstilling over for de Mennesker, vi senere er kommet til at leve imellem, er ganske givet. – En anden Ting, som ogsaa har præget os af første Kuld, er netop den Kendsgerning, at vi var »første Kuld«. Vi var Børn af de Mænd, som havde begyndt Arbejdet paa Højskolen og Seminariet – de, som regnede med at sætte hele deres Liv og al deres Energi ind for disse Skoler, og det vidste vi udmærket godt, at Skolens Skæbne blev ogsaa vor Skæbne. Dette gav os et Særpræg, som vel ikke ses saa meget »udenpaa«, men som til Gengæld ligger dybt i vort Sind. Vi var paa en vis Maade »Pionerbørn«, og som saadan følte vi os dengang – og føler os vist den Dag i Dag, hvor vi saa ellers siden er havnet. Dengang var vi »Børnene fra Seminariet«, og vi følte os som fuldstændig hørende sammen med alt, hvad der havde med Seminariet at gøre: Seminariet var vort Hjem, Seminaristerne hørte os til, som alt, hvad der hører et Hjem til, ogsaa tilhører Børnene. – Vi glædede os

og var stolte, som var det vort eget Værk, da den nye Bygning blev rejst 1911, og vi talte med Bekymring om det, hvis der et enkelt Aar ikke var saa mange i »F«-Klassen, som der var det foregaaende. — Vi rasede som Fourier, hvis en Seminarist »dumpede«, for vi ansaa det altid for en Gemenhed fra Censors Side, naar den Slags »Uheld« indtraf. Kort sagt: Vi levede med i alt, hvad der angik Seminariet og Seminaristerne saa intenst, som kun Børn kan, og det skabte i os en Samhørighed med Stedet, som stadig lever i os, og som vi aldrig vil kunne frigøre os for.

Overalt i vor Verden var der Seminarister: de boede paa vort Loft, de spiste i vort Hjem, de underviste os i Skolen, de snakkede med os og legede med os i deres Fritid — naar de gad, og naar de ikke gad, jog de os væk — og hjemme hos os viste de sig jo desuden hver Gang, de havde været ude for Ulykkestilfælde for at faa Forbindinger og Plastre og den Slags — jo vort Liv var helt opfyldt af Seminarister. — Vi betragtede dem alle som vore Venner, ikke alle lige gode Venner naturligvis, nogle var jo mere indladende end andre; der var ogsaa dem, vi aldeles ikke turde inlde os med, fordi de levede i et andet Plan end vi, det var de »værdige« og »højtidelige«, dem saa vi op til med stor Ærbødighed, men regnede dem ikke som »rigtige« Seminarister. De »rigtige«, det var dem, der slog en Sludder af med os og drillede os, og som var vort Publikum — som vi forøvrigt ogsaa var deres, naar en eller anden nyerhvervet Færdighed skulde vises og helst beundres.

Vi levede i den Grad med i alt vedrørende Seminaristerne, at hele vor Tid — hele Aaret — var præget af, hvad der skulde ske paa Seminariet, af de Fester, Koncerter etc., der skulde afholdes, og hvis Forberedelser vi tog saa levende Del i, at vi glædede os, som kun Børn kan det, selv om vi slet ikke selv kom med til selve Festerne. — Og der var altid noget nyt at glæde sig til og noget spændende at se frem til, naar en Ting var vel til Side.

Fodboldpladsen og hvad dertil hørte spillede en uhyre Rolle, og de store Dage, naar »Ranumitterne« eller »Lemvigerne« kæmpede med vort »Kamphold«, var rene Festdage, som næsten rangerede med Julen. Vandt vore, jubede vi og hoverede over de slagne, men tabte de, var der nærmest »Landesorg« i længere Tid. — Ellers var jo Sommeren »Eksamenstiden« og som saadan opfyldt af Spænding, af Glæde og af Skuffelser og det uundgaaelige, at

III. Kl. rejste og ikke kom igen mere. Hvert Aar sagde vi til hinanden, naar III. var rejst, at det var den bedste III., der havde været i vor Tid, og den vilde vi rigtignok komme til at savne forfærdeligt. Vi var opfyldt af bange Anelser for Fremtiden, for hvordan vilde »Kampholdet« mon blive til næste Aar, naar nu de bedste var rejst — og hvordan skulde »Mortensfesten« blive noget, der bare var noget i Retning af »Mortensfest«, naar denne eller hin ikke var her mere til at skrive Viser eller spille Komedie. Hver eneste Sommerferie tog vi med blødende Hjerter og store Bekymringer for Fremtiden Afsked med den »enestaaende« og »uerstattelige« III., og hvert Aar evnede den nye III. alligevel at klare Skærene og komme paa Højde med Forgængeren.

Saa snart Sommerferien var forbi, og vi havde set grundigt og kritisk paa de nye »F«'er, begyndte vi saa smaat at snakke om og glæde os til »Mortensfesten«, d. v. s. vi glædede os til Forberedelserne, for selve Festen kom vi ikke med til, før vi var blevet konfirmerede, og da jeg naaede den Alder, var »Mortensfesten« forlængst afgaaet ved Døden. Men skønt jeg altsaa aldrig selv har været med til »Mortensfesten«, saa tror jeg, at ingen kan have haft mere Glæde af den end jeg. Enkelte Gange lavede Seminaristerne en lille ekstra »Mortensfest« for os Børn »Dagen derpaa«, før Stadsen endnu var revet ned, og disse »Børnemortensfester« staar stadig for mig som Topunktet af Festivitas. Men ellers var det jo Forberedelserne, vi viede al vor Energi; vi frittede de »ansvarlige«, hvis de var vore specielle Venner da, angaaende »Ordsprogslegen« og hvad der ellers skulde »gaa over Brædderne«, og vi lærte Viser og Sange udenad, naar Festen var overstaaet. Vi hjalp til, naar Pynten skulde rives ned, og hvad vi bjergede os der af Rester, slæbte vi op paa vort Loft, hvor der var god Plads; der pyntede vi op og holdt selv vor egen lille »Mortensfest« med, hvad vi havde »ranet« fra den rigtige saavel af Pynt som af Viser og Vits. Jo, vi havde saamænd megen Glæde af den Fest, selv om vi var »udenforstaaende«.

Efter »Mortensfesten« var man ikke længe om at blive klar over, at Julen nærmede sig, og saa begyndte den besynderlige Form for Juleforberedelser, som Seminaristerne øvede, i Form af »Sengevæltning« og »Buksevand«. Alle disse skumle Ting foregik om Aftenen, saa der var vi ikke »aktive Deltagere«; men »Deltagere paa Afstand« var vi i

allerhøjeste Grad; vi holdt os nøje underrettet om, hvem der havde været ude, hvordan Ekspeditionerne var lykkedes, om det var gaaet godt eller galt.

Ved Dagens Lys var der en hel anden Slags Julestemning, for da sang og spillede Seminaristerne. Paa Klassen sang de, hjemme baade sang og spillede de; og Julesangene lød overalt, saa hvad vi Børn ikke kendte af Julesalmer og sange — og forøvrigt af Sange i det hele taget — er ikke værd at kende. Naar saa endelig den sidste Nat før Jul med dens Musikkorps og Sangkor var overstaaet, saa rejste jo Seminaristerne, og ovenpaa al den Tumult og Larm og Livsglæde blev der saa mærkværdig dødt og stille paa Seminariet. — Den Dag, Seminaristerne kom hjem efter Juleferien, glædede vi os, som vi glædede os, hver Gang de kom igen efter en Ferie og gjorde Stedet levende, naar der igen kom Lys i Vinduerne og Liv og Myldren ud og ind i Husene og Ballade i Seminariegaarden. — Endnu den Dag i Dag synes jeg, at jeg er ikke rigtig hjemme, naar jeg kommer hjem, og alt er laaset og lukket, og ingen Seminarister løber ud og ind. —

Om Vinteren løb vi paa Skøjter paa »Øen« (den eksisterer ikke mere), her løb Seminaristerne ogsaa, og de lærte os beredvilligt alle de Finesser og Sving, de selv kunde, saa vi blev helt habile Skøjteløbere. Vi morede os dejligt sammen med dem. Blev vi kæphøje og besværlige, saa blev vi ganske simpelt smidt ud af det gode Lag; men det skabte ingen Fortrydelse, vi var vant til Turen, og vi vidste, at vi nok blev taget til Naade igen inden alt for længe.

Henad Foraaret begyndte Sangkoret at øve sig til Foraarskoncerten, og var det ikke alt for koldt, saa stod vi — en trofast lille begejstret Skare — musestille (for lavede vi Spektakel, blev vi omgaaende ekspederet hjem) uden for Musikstuens Vinduer for at lytte. Megen god Musik har vi hørt og lært baade grundigt og godt i det lille Anlæg med Græsplænen og Ribisbuskene, og hvad vi fik ind der, sidder godt fast den Dag i Dag. Et Eksempel paa, hvor solidt det sidder: jeg kan fra den Tid store Dele af »Elverskud« udenad, saavel Kor som Solopartier, og saa vidt jeg kan regne ud efter de optrædendes »Alder«, har jeg kun været en halv Snes Aar, da det blev opført til Foraarskoncert. Hver Gang jeg siden har hørt »Elverskud«, faar jeg igen Fornemmelsen af Halvmørke, Ribisbuske og andægtig Stilhed.

Saa snart Foraarskoncerten var overstaaet, begyndte vi at tænke paa Eksamen, først »skriftlig« med den dejlige Udflugt bagefter. Den Udflugt fik de største af os Lov at komme med til, og vi glædede os vildt til den, til Køreturen og Chokoladen i »Resenborg« og ikke mindst til Talerne i Seminariegaarden efter Hjemkomsten om Aftenen. Der var gode gamle Traditioner for, hvordan alt skulde forløbe, og vi havde jo overværet disse Hjemkomsttaler fra vi ikke var større end »Tobak for en Skilling«. — Sommertiden var jo naturligvis den Tid, hvor der hændte mest, og hvor vi var mest i Berøring med Seminaristerne. Da skete der hele Tiden noget, der var Fodboldkampene, der var St. Hansfest med Baal og Hekse og det forfærdelige »Vandspild« bagefter; men hvad der dominerede hele Livet var og blev dog Eksamen. Og Eksamen tog vi Del i baade store og smaa. Vi var jo, saa snart vi var begyndt i Skolen, med til »Praktik«, »Sang«, »Haandgøring« og »Gymnastik«, og vi følte os — maaske ikke ligefrem som Hovedpersonerne, men noget nær op deraf i hvert Fald —, naar vi i stiveste Stads troppede op. Vi havde efterhaanden lang Erfaring som »Elever«, og vi vidste paa en Prik, om en Præstation i Praktik var god eller daarlig. Vi var baade skamfulde og kede af det, hvis en gik hen og fik en daarlig Karakter, naar vi havde været »medvirkende«; vi diskuterede altid ivrigt, om vi kunde have nogen Skyld, om vi havde været for »sløve«, for lidt rappe til at svare og for lidt interesserede. Det var nu forøvrigt ikke altid lige let at gøre os interesserede i de »Praktikspørgsmaal«, som vi jo var blevet stillet over for de Snese af Gange, og som vi kunde ud og ind. Men havde en Præstation været mindre heldig og Karakteren som Følge deraf mindre god, saa var vi meget kede af det, selv om det ikke netop var en af vore bedste Venner, det var gaaet ud over. Naturligvis var vi ikke lige fine Venner med alle Seminaristerne, og tit var vi vel heller ikke særlig »fromme« i Skolen; men var der nogen udefra, der angreb — paa den ene eller paa den anden Maade — vor lille Verden, og Seminaristerne var jo »vore«, saa var vi en lille trofast og sammenbidt Flok, der var parat til at forsvare vort. Havde en Seminarist klaret sig mindre godt til Praktik, saa vidste vi det lige saa godt som han selv; men ve den »ude fra Sognet«, der sagde noget om det til en af os fra Seminariet, han fik baade læst og paa skrevet, og han fik omgaaende serveret alt, hvad der havde

været godt i Præstationen – mundlamme var vi i hvert Fald ikke.

I min Barndom havde Lærerkonerne Pensionat, og det havde vi ogsaa hjemme. Det gav meget Slid for Mor, men ogsaa megen Glæde. De Seminarister, der spiste hos os, var i ganske særlig Grad »vore«, og dem satte vi overordentlig højt. Dem lærte vi naturligvis ogsaa bedst at kende. Jeg vil til alle Tider mene, at »vore« var de bedste af samtlige Seminarister, og naar jeg nu tænker paa, hvor hyggeligt og fornøjeligt, vi havde det sammen, naar de var »nede«, saa er jeg tilbøjelig til at tro, at jeg ikke tog fejl. Vi glædede os længe i Forvejen til de smaa Gilder, og vi levede højt paa Begivenheden længe efter. Der blev spillet, sunget, leget Ordsprogsleg og andre Selskabslege, og vi Børn morede os i hvert Fald storartet.

Efterhaanden som vi voksede til, gik jo en Del af os selv over til at blive Seminarister; men »Seminariebørn« blev vi ved at være og vil vel blive ved at være altid. Vi vil altid synes, at Nissum er det bedste Sted at være, og vi vil være taknemmelige for vor dejlige, glade Barndom mellem Seminaristerne.

PAA LEJRSKOLE

ERINDRINGER FRA MIN ENESTE LEJRSKOLETUR

Af Johs. Hejbøl

Lejrskolen er en pædagogisk Nydannelselse, som stammer fra England. Det skal være en Pigeskole i Bradford i Nord-England, der i 1906 gennemførte den første egentlige Lejrskole, hvorefter Ideen indgik som et fast Led i Skolens Arbejde. — Herhjemme er Tanken først bragt til Udførelse af Seminarielærer Braae-Hansen med et Hold Elever fra Haderslev Seminarium i 1929. Skoleinspektør Frk. Margrethe Pedersen, Ny Carlsbergvejens Skole, tog snart Tanken op, og i 1935 var der 14 københavnske Skoler paa Lejrskole. Allerede i 1938 var der imidlertid 14 Klasser paa Lejrskole alene fra en enkelt Skole, Kathrinedalsskolen i Vanløse, et stærkt Vidnesbyrd om Tankens hurtige Udbredelse.

Lejrskoletanken staar i nøje Forbindelse med vor Tids megen Tale om Elevernes Selvvirksomhed, om Værdien af at gøre Studier »i Marken«, og den synes at egne sig lige godt for Børneundervisning og Voksenundervisning. Ikke mindst ved Seminarierne har Tanken slaet godt an i Løbet af de forholdsvis faa Aar, den har været fremme, og her har den vist sig som et fortræffeligt Supplement til de ældre Arbejdsformer.

Ideen kan praktiseres under forskellige Former. Strækker den sig f. Eks. over et Par Uger, kan der blive Tid til, at Eleverne enkeltvis eller i smaa Hold sættes i Gang med selvstændige Enkeltundersøgelser »i Marken«. Disse kan da nedfældes i smaa Afhandlinger. Omfatter Lejrskolen derimod kun en Uge eller mindre, vil den naturligt komme til at bestaa af samlede Ekskursioner, uden

at der kan blive megen Plads for Elevernes Selvvirksomhed; men saadanne Ekskursioner har utvivlsomt ogsaa deres store Værdi.

Den Lejrskole, jeg i det følgende skal fortælle om, var af den sidste Slags. Den gennemførtes af Nr. Nissum Seminariums II. Klasse i Dagene 19.—24. August 1938 under Ledelse af Naturhistorielæreren og Historielæreren, og den gik — som Nr. 7 i Rækken af lignende Lejrskoleophold — til Velling pr. Bryrup, til en af de mest store slaaede Egne i vort Land, der rummer en Rigdom af Stof af saavel geologisk, naturhistorisk som historisk Art, der egner sig udmærket til Forklaring og Iagttagelse under Ekskursionerne.

Først nogle Ord om Lejrskolens ydre Rammer. Man maa ikke her tænke sig hverken en Lejr eller en Skole i almindelig Forstand. Rammen var en Bondegaard — Velling Østergaard — som gæstfrit havde aabnet sine Døre for de godt 30 Elever, 2 Lærere og 2 unge Piger. Jeg vilde tro, at Seminariet her er det eneste i Landet, der har kunnet faa en saadan Ramme om sine Lejrskoler. Ellers er det almindeligt, at man indlogerer sig paa en Feriekoloni, en Højskole eller lignende. Men en Bondegaard, et Hjem som Ramme giver unægtelig en egen Hygge og Charme over Opholdet. Ganske vist maatte de unge Mænd sove paa Hotel »Høloft« og de unge Piger paa Madrasser paa Loftet; men det gik udmærket og med godt Humør. Det vigtigste Udstyr var en Cykle og et Par Gummistøvler til hver Deltager, og saaledes udstyrede cyklede vi ud fra Seminariet — desværre i Regnvejrr — d. 18. om Morgenen med Struer Station som foreløbigt Maal. Statsbanerne gav gratis Rejse til Silkeborg, og derfra gik det igen pr. Cykle igennem det stærkt bakkede Landskab ca. 20 km sydpaa til Velling Østergaard. Selve Rejsedagen gav saaledes en god Træning til de følgende Dages Strabadser — for Strabadser hører der med til et Lejrskoleophold.

Allerede samme Eftermiddag foretoges den første Ekskursion (til Fods) til en nærliggende Skov, endnu i ret stærkt Regnvejrr; men de følgende Dage gav heldigvis fint Vejr med straalende Solskin og vide Udsigter. I Løbet af disse Dage gennemførtes en Række naturhistoriske og historiske Ekskursioner. Ved de første undersøgetes navnlig Egnens Flora, som er særdeles righoldig, idet der findes saavel Bøge- og Egeskov som Naaleskov, og Jordbundsforholdene desuden er ret forskellige. Da jeg ikke selv

Paa Tur langs Søen

er Naturhistoriker, skal jeg imidlertid afholde mig fra at beskrive disse Ekskursioner nærmere.

Af de historiske Ekskursioner gik en (pr. Rutebil) til det gamle Øm Klosters Ruiner ved Landsbyen Emborg mellem Mossø og Gudensø. Ejendommeligt var det her at se, hvor meget de sidste ca. 25 Aar har fremdraget af det gamle Kloster: Fundamenter, Grave, Skeletter o. s. v. For 30 Aar siden kendte man ikke stort mere til det Kloster, end man i Dag kender f. Eks. til det gamle Gudum Kloster, om hvilket man jo ved, at det har været beliggende et Sted nede i Engstrækningen Syd for det nuværende Gudum Kloster. Jo, to Ting mere vidste man: man kendte Klosterets Aarbog, som meget levende fortæller om Klosterets Oprettelse og første Menneskealdre, og man vidste, at der i Aarhundreder var kørt Stenmasser fra Ruinerne til Omegnens Nybygninger og til Vejmateriale. Paa Markveje og Biveje omkring Emborg spores det endnu. Men i Dag er Øm Klosters Indretning bedre kendt end noget andet Cistercienserkloster i Danmark, og derfra kastes der nu Lys ogsaa over de andre Cistercienserklostre. Og de fremdragne Skeletter derfra var noget af det, der vakte størst Interesse paa den samme Aar afholdte internationale Antropologkongres i København. Alle disse Resultater skyldes »Aarhus Stifts historiske Samfund«s Foretagsomhed og Offervilje, idet Selskabet i 1911 købte en

FRA SEMINARIETS K. F. U. K.

Af Frøken R. Nielsen

Aarbogens Redaktør har foreslaet mig at skrive lidt om K. F. U. K., ellers tror jeg ikke, det var faldet mig ind. Det er ogsaa lidt nølende, jeg gaar til det, idet jeg er bange for, at Interessen er for ringe blandt Aarbogens Læsere. Og paa den anden Side gaar det maaske alligevel an. Vi, der gaar under Navn af »Nissumitter« har ofte Lejlighed til at vise, at vi interesserer os for hinanden. Gerne lægger vi Øre til, hvad der kommer udefra, og saa

ledes tror jeg, at man omvendt ikke uvilligt tager mod enhver Hilsen herfra. Det Arbejde, jeg kort vil omtale, hører jo ogsaa med i det Billede, man bevarer af Livet her ved vor Skole, hvad enten man vilde kalde sig Tilskuer eller aktiv Deltager. Endelig er Aaret 1941 et rundt Tal for K. F. U. K. (30 Aar), hvilket maaske yderligere kan tale for, at nærværende fremkommer.

Lørdag den 2. September 1911 samledes Stedets unge Kvinder her og fik stiftet en K. F. U. K., et Ønske, der i lang Tid havde været levende hos mange. En Bestyrelse blev valgt, Love vedtaget, og den 25. Oktober holdtes det første Bestyrelsesmøde, hvor der blev lagt Plan for det kommende Aars Arbejde. Foreningens første Bestyrelse var foruden undertegnede: Frk. Maren Hebsgaard — nu Lærerinde i Odby, Frk. Johanne Christiansen — nu Fru Fuglebæk, Ø. Flade, Frk. Kirstine Nielsen — nu Fru Kristiansen, Skagen, og Frk. Ane Nielsen — nu Lærerinde i Ejby v. Odense.

Det var sidstnævnte Frk. Nielsen, der i særlig Grad arbejdede for at faa Tanken virkeliggjort, og hun blev da

Nykirke Sogn ligger den Dag i Dag »Margrethediget«, som det kaldes, paa tværs af Vejen, et Stykke Danevirke i det smaa. Det er en Jordvold paa ca. 250 m's Længde (tidligere dobbelt saa lang) og med en Grav paa Syd-siden. Det er et af de Befæstningsanlæg, som Vejen har været udstyret med adskillige af, bl. a. »Kong Knaps Dige« paa Grathe Hede.

I sin Uberørthed gemmer Hærvejen paa denne Strækning paa megen middelalderlig Stemning. For den, der har tilstrækkelig historisk Fantasi, taler den stærkt om Fortidens Rejseliv: Pilgrimsfærder, Handelsrejser, kongelige Optog og sidst, men ikke mindst Hærtog. De fleste middelalderlige Krigsbegivenheder i Jylland har paa forskellig Maade Tilknytning til denne Vej. Det vilde være Synd over for dette Stykke levende Middelalder, om Vejen skulde blive istandsat og benyttet som almindelig Sognevej, hvad den vistnok trues med. En Del af den burde i hvert Fald have Lov at ligge i sin forholdsvis uberørte Tilstand.

Men en Lejrscole bestaar ikke udelukkende af Ekskursioner. Hver Morgen badedes der i den for alle Lejrscole-deltagere uforglemmelige Skovsø »Hundsø«, som var beliggende i Nærheden af Standkvarteret; en Aften skabte Deltagernes Sang over Søen i Forbindelse med Flagermusenes Dansen en smuk Oplevelse, og den sidste Aften afbrændtes Lejrbaal paa en nærliggende Dam, og Baalet i Forbindelse med Baaltale og Sange skabte da ogsaa en gribende Stemning i den ganske vist ikke længere helt lune Sommeraften. Og hvis ikke Cykle- og Gaaturene gav Motion nok, var der god Lejlighed til at lufte Fodbolden eller Haandbolden. Det kammeratlige Samvær blev naturligvis heller ikke forsømt.

Det er min Tro, at en saadan Lejrscole giver Værdier, som det daglige Skolearbejde ikke formaar at give, navnlig i Retning af at lære, at Naturen og Historien maa blive til Oplevelse og ikke blot til Boglærdom, en Fare, der vel nok ikke truer Naturhistorien i samme Grad som Historien. Men ogsaa selve det frie, kammeratlige Samliv mellem Lærere og Elever og mellem Eleverne indbyrdes indebærer en Værdi, som der kan tæres paa i Skoleaarets mere almindelige Arbejdsdage. Der er derfor Grund til at ønske, at Lejrskoletanken, som hurtigt har slaaget godt an, i den kommende Tid maa udbredes yderligere - til flere og flere Skoleformer. Den er det værd.

FRA SEMINARIETS K. F. U. K.

Af Frøken R. Nielsen

Aarbogens Redaktør har foreslaaet mig at skrive lidt om K. F. U. K., ellers tror jeg ikke, det var faldet mig ind. Det er ogsaa lidt nølende, jeg gaar til det, idet jeg er bange for, at Interessen er for ringe blandt Aarbogens Læsere. Og paa den anden Side gaar det maaske alligevel an. Vi, der gaar under Navn af »Nissumitter« har ofte Lejlighed til at vise, at vi interesserer os for hinanden. Gerne lægger vi Øre

til, hvad der kommer udefra, og saaledes tror jeg, at man omvendt ikke uvilligt tager mod enhver Hilsen herfra. Det Arbejde, jeg kort vil omtale, hører jo ogsaa med i det Billede, man bevarer af Livet her ved vor Skole, hvad enten man vilde kalde sig Tilskuer eller aktiv Deltager. Endelig er Aaret 1941 et rundt Tal for K. F. U. K. (30 Aar), hvilket maaske yderligere kan tale for, at nærværende fremkommer.

Lørdag den 2. September 1911 samledes Stedets unge Kvinder her og fik stiftet en K. F. U. K., et Ønske, der i lang Tid havde været levende hos mange. En Bestyrelse blev valgt, Love vedtaget, og den 25. Oktober holdtes det første Bestyrelsesmøde, hvor der blev lagt Plan for det kommende Aars Arbejde. Foreningens første Bestyrelse var foruden undertegnede: Frk. Maren Hebsgaard — nu Lærerinde i Odby, Frk. Johanne Christiansen — nu Fru Fuglebæk, Ø. Flade, Frk. Kirstine Nielsen — nu Fru Kristiansen, Skagen, og Frk. Ane Nielsen — nu Lærerinde i Ejby v. Odense.

Det var sidstnævnte Frk. Nielsen, der i særlig Grad arbejdede for at faa Tanken virkeliggjort, og hun blev da

ogsaa Foreningens første og meget virksomme Formand. Medlemstallet var i Skoleaaret 1911-12 25, siden har det gennemsnitlig ligget der omkring, et Par enkelte Aar lidt højere og flere Aar lidt lavere.

1919 begyndte Foreningen at føre en Aarbog — ogsaa kaldet »Krønikernes Bog«. Den første K.'er, der fik Hvervet at føre den, var Else Isachsen (20). Jeg sidder og blader i Bogen og læser: »— Til allersidst blev det bestemt, at vi i K. F. U. K. skulde føre Dagbog, og at det skulde være et Bestyrelsesmedlem i III. Kl., der skulde have det Hverv. Derfor denne Bog, der i 1919 kostede 1,50 Kr., den skal nu fortælle kommende Slægter, hvorledes K. F. U. K. gennem Aarene har levet og virket. Vi nærer stærkt det Ønske i Dag, at Guds Ord maa være Midtpunktet ved vore Møder, og at vi hver enkelt maa gaa ind i Tjenesten for Gud —«.

»Søndag den 30. November havde vi Møde hos Lærer Hansens, da Fru Hansen gerne vilde være med i vor K. F. U. K. Mødet var om Formiddagen Kl. 10. Teksten Jak. 4, og den førte os ind i en alvorlig og god Samtale. Efter denne læste Fru Hansen en gribende Fortælling af en Bog om Mathilde Wrede og sluttede saa vort Møde med Bøn.

Inden vi skiltes, blev vi trakteret med dejlige Æbler —«.

Af denne første og følgende Aarsberetninger faar vi at vide, hvorledes Arbejdet har været lagt til Rette. I mange Aar var det en fast Regel, at vi havde K.-Møde den Formiddag, der var Eftermiddagsgudstjeneste. Jeg havde den bedste Samvittighed ved at gaa med til denne Ordning, og jeg mødes vist med mange kære Venner blandt Lærere og andre, naar jeg siger Tak for disse mange gode Søndags-Formiddage. De blev ofte en stærk Tilskyndelse til mangt og meget, ogsaa til at gaa i Kirke og just ikke til at blive hjemme. Mange tænker vi paa Salmen »Hyggelig, rolig« og den Stilhed, den samlede os til.

I de senere Aar er vi gaaet bort fra Søndagsmøderne, vel nok af en »pligtskyldig« Frygt for, at de kunde skade Kirkegangen. Det tror jeg nu aldrig, de har gjort, snarere har de virket forpligtende end hemmende.

Saa vidt vi har kunnet magte det økonomisk og paa anden Maade, har Foreningen sendt een eller to Repræsentanter til Landsmøderne paa Nyborg Strand. Det er ikke faa blandt vore gamle K. F. U. K.'ere, der har haft den Oplevelse at være med, og det har betydet meget baade for dem selv og for Foreningen.

Seminiariets K. F. U. K. 1930

Blandt vore aktive Medlemmer er tre blevet Missionærer. Frk. Anna Søndberg (19) rejste lige efter Nytaar 1926 til Indien som D. M. S.'s Arbejder. Her har hun sammen med Bibelkvinderne virket i og ud fra »Dajastalam« i Tirukoilur. Frk. Søndberg er hjemme fra Missionsmarken for anden Gang. Og hun har glædet os med et Besøg i September 1940.

Fru Kathrine Jeritslev-Hansen, f. Graversen (21) rejste allerede 1922 til Sudan, hvor hun først som selvstændig Missionær og senere sammen med sin Mand har haft et mangeartet og betydningsfuldt Arbejde i Numan, Shalem og Guyuk. Familien Jeritslev-Hansen er for Tiden hjemme.

Det samme gælder den yngste og sidst udsendte, Frk. Hilda Christensen (28), der i 1933 ogsaa rejste til Sudan for kort efter at blive Vikar ved Pigeskolen i Numan. Frk. Christensen er ogsaa hjemme for anden Gang og var i Foraaret paa Vej til Missionsmarken, men maatte afbryde paa Grund af Forholdene. —

Mens jeg er ved Missionsmarken, vil jeg lige nævne, at vi 1927 havde Besøg af en kinesisk Lærerinde fra Tagushan. Hendes Navn er Chiang Pao-Chên. Hun var en af de tre smaa Piger, Ellen Nielsen begyndte sin Skole med i 1903. Hun fuldendte sin Uddannelse og har i mange Aar ledet Børnehaveseminariet i Ellen Niensens store Skole.

by. Fru Astrid Poulsen, der leder Lærerindeseminariet samme Sted, havde Fru Chiang med hjem til Danmark det Aar. De besøgte altsaa ogsaa os, og mange vil minde den lille, mørke, smilende Lærerinde.

Et Par Ord om vore Julefester. Jeg husker tydeligt, hvor beskedne Rammerne var omkring den første: 1911 sammenlignet med de senere. Men næppe har selve Festglæden nogen Sinde været større, end den var hos »Elleverne«. Da K. F. U. M. blev stiftet – et Par Aar efter K. F. U. K. – og der kom Samarbejde i Gang mellem Foreningerne, blev Rammerne betydelig udvidet. Og Julefesterne omkring 19. og 20. December har vist altid været noget ganske for sig.

Det gode Samarbejde de to Foreninger imellem vil jeg blot nævne som en glædelig Kendsgerning og samtidigt sende en Hilsen og Tak til de mange K. F. U. M.-Formænd, mine Tanker nu gaar til.

Sidst, men ikke mindst sender jeg da en hjertelig Hilsen og Tak til mine mange Medarbejdere inden for K. F. U. K. fra 1911 til 1941. Alle »Krønikeskriverne« – jeg kunde lide at nævne Navnene, men det tager for megen Plads – alle Bestyrelsesmedlemmer og kort sagt alle, der trofast stod med i Arbejdet her og ydede saa stor en Hjælp.

Man kan tale lidt om, hvordan en Forening har virket; men naar der spørges om, hvad den har betydet, da vil man helst tie og bør det ogsaa. Blot gælder det om, at man kan gaa videre i Tro.

LIDT FRA SEMINARIETS K.F.U.M.s FØRSTE DAGE

Af I. Svarrer

Da Redaktøren af Aarbogen bad mig om at fremdrage lidt fra K. F. U. M.s første Tid paa Seminariet, sagde jeg med Glæde ja, og straks dukkede jeg ned i Mindernes Væld, hvorefter jeg kan meddele følgende:

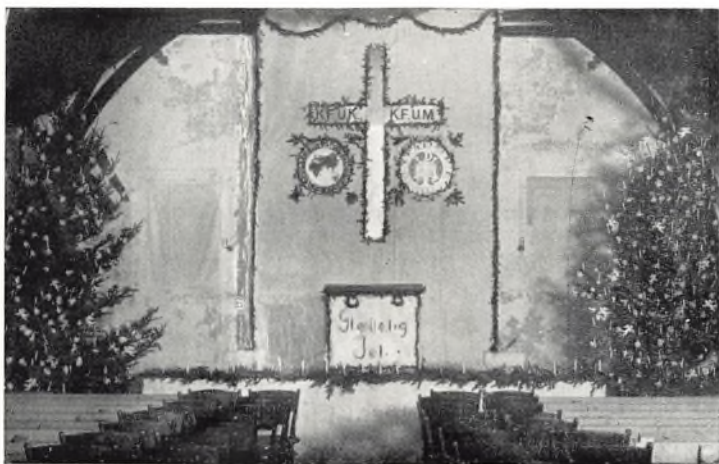
Den 1. September 1913 stillede paa Seminariet en broget Skare af unge Mænd og nogle faa Kvinder, som ønskede at begynde i Seminariets Forberedelsesklasse; men foruden disse var der et Par unge Mænd fra Aarhus, som ikke »mængede« sig med »den gemene Hob«, idet de skulde begynde i 1. Klasse. De to var Alfred Pedersen, dim. 16, (død) og Martin Sørensen, dim. 16, Kommunelærer i Grenaa.

De kom begge fra Aarhus og havde deltaget i et rigt Foreningsliv der og fandt det jo nærmest frygteligt, at der ikke paa et Indre Missions Seminarium fandtes en K. F. U. M.

Jeg nærede dengang Tvivl om Foreningens Berettigelse og gør det egentlig endnu saa mange Aar efter.

Sagen var jo den, at hver enkelt Klasse paa Seminariet dannede et lille Samfund, der hver havde sit Særpræg, men uden nogen Organisation, og de fleste har sikkert mange gode Minder fra Klassemøderne, der var Samtale-møder. For mig at se levedes der et rigt Samfundsliv paa Seminariet, særlig i de første Klasser. Men der knytter sig ogsaa gode Minder til K. F. U. M. paa Seminariet.

Mange mindes sikkert den første Julefest paa Seminariet. Den blev afholdt af K. F. U. M. og K. Gymnastiksalen var smukt pyntet. Pastor Frederiksen, dengang Hel-

Julfest i Gymnastiksalen.

ligsø, holdt Talen, og der indsamledes i en Krybbe en Gave til K. F. U. M.

Et mere personligt Minde har jeg fra Foreningen, da jeg som Repræsentant deltog i et Delegeretmøde i Randers. Herfra mindes jeg Olfert Ricards Bibeltimer; men hvad der staar endnu klarere for mig er Pastor Moes Indledningstale over Ordene fra det gamle Testamente: »Vi vil gaa Kongevejen«.

Ved et Møde i Missionshuset i Nissum aflagde Rasmussen-Byskov og jeg Beretning en Søndag Eftermiddag, og da vi var færdige, stod Pastor Agger op og sagde, at nu havde vi hørt en fra de ældres Kreds og en fra de yngres Kreds aflægge Beretning, og nu kunde vi gaa hjem og tænke over det.

Et Ledermøde i Lemvig faldt i en »Skægperiode«, og vi stillede, som vi saa ud, med helt eller delvis Fuldskæg.

I min Formandstid blev der indført en ny Mødeordning. Det kneb med at faa Tid til Afholdelse af K. F. U. M. Møder, og der indførtes da den Ordning baade for M. og K., at hver Klasse havde sin Afdeling, og Klassemøderne blev saa fælles M. og K. Møder.

Da Foreningen nu har bestaaet i over 25 Aar og endnu er levedygtig, har den sikkert haft sin Mission, og jeg vil ønske, at den fremdeles maa være velsignet af Gud.

Hilsen til gamle og nye Venner.

SEMINARIETS K. F. U. M. I DAG

Af Ejner Olesen

Naar jeg skal prøve at skrive noget om Seminariets K. F. U. M., føler jeg, at jeg er stillet over for en vanskelig Opgave. Jo mere jeg ser i de gamle Aarsberetninger, jo vanskeligere synes Opgaven at blive. Jeg maa derfor lade de gamle Beretninger, som jeg ikke selv har været med til at skrive, ligge og holde mig til det, jeg har haft personligt Kendskab til fra den Tid, jeg har været her paa Seminariet.

En stor Del af os, der er kommet her paa Nr. Nissum Seminarium, har sikkert ventet at finde mange K. F. U. M. er blandt de Kammerater, vi skulde møde her, og deri er vi ikke blevet skuffet. Vi har en temmelig stor Forening, ca. 75 Medlemmer, som dog ikke alle er Seminarister, da Forstanderen og Lærerne er Medlemmer af Foreningen. Men er vi ikke blevet skuffet, hvad Foreningens Størrelse angaar, saa er mange af os maaske blevet skuffet, hvad dens Arbejde angaar. Nogle af os er maaske kommet fra Steder, hvor K. F. U. M. havde et stort Arbejde i Gang blandt de unge, og vi har ventet os noget lignende her, andre er maaske kommet fra Steder, hvor det kristne Ungdomsarbejde havde daarlige Kaar, og er kommet her til Seminariet med store Forventninger.

Vi har jo Ret til at vente, at vi et Sted som her, hvor der er saa mange unge samlet, — og mange troende unge eller unge fra troende Hjem — skulde have de bedste Forudsætninger for at holde et virkeligt Arbejde i Gang inden for K. F. U. M. Men vi mærker alt for meget, at det stadig er nye Folk, der kommer til. Saa snart vi er kommet ind i Arbejdet og har lært Kammeraterne at kende, forlader vi det igen, og nye kommer til. Jeg tror, For-

eningen mangler en mere fast Ledelse, der gennem en længere Tid kunde holde Arbejdet i Gang. Der var da Mulighed for, at Arbejdet kunde blive mere regelmæssigt og ikke slet saa vilkaarligt, som det let kan blive under de nuværende Forhold. Jeg ser meget vel, at det ikke kan lade sig gøre et Sted som her, hvor vi jo helst ikke skal være gennem en længere Aarrække; men jeg tror, det vilde være en Fordel for os, om Lærerne vilde tage sig lidt af K. F. U. M. paa tilsvarende Maade, som Erk. Nielsen tager sig af K. F. U. K., f. Eks. hjælpe os med at holde K. F. U. M.-Møder. Dog tror jeg, at det er bedst for vor egen Skyld, at vi faar Lov til at arbejde selvstændigt, og det vil altid være en vis Tilfredsstillelse for os alle, at K. F. U. M. bliver holdt i Gang ved Seminaristernes eget Arbejde; men det udelukker ikke, at vi med Glæde ser Lærerne blandt os, naar vi en enkelt Gang holder et K. F. U. M.-Møde.

Her, hvor vi let kan blive samlet, da vi jo alle bor saa nær sammen, skulde det jo ikke volde nogen Vanskelighed at samle en stor Flok til et K. F. U. M.-Møde; men det viser sig alligevel at være vanskeligt. Grunden maa vel først og fremmest være den, at Interessen er for lille; men det er heller ikke altid uden Grund, naar vi siger, at vi ikke har Tid. Har vi den Fordel fremfor saa mange andre Foreninger, at alle Medlemmerne bor saa nær sammen, saa har vi ogsaa den Vanskelighed, at vi ikke som de fleste unge har Aftenen til vor egen Raadighed. Den Dag i Ugen, vi skulde have bedst Tid, er Søndagen; men da er en stor Del af os bortrejst, saa vi af den Grund ikke kan holde Møder om Søndagen. Klassemøderne bliver saa vidt muligt holdt den Aften i Ugen, da vedkommende Klasse har bedst Tid; men alligevel synes Interessen at være for lille, og det kniber stærkt at holde Møderne i Gang.

En stor Hjælp i vort Arbejde har vi i det gode Kammeratskab her paa Seminariet; men det gaar vist let saadan for os, at Hensynet til Kammeraterne bliver det største, saa vi bliver alt for afhængige af hinanden. Det mere personlige forsvinder da, og det kan vi ikke undvære i K. F. U. M., hvis Foreningens Arbejde skal holdes i Gang. I det hele taget gaar det vist let saadan for os, at vi i vor Seminarietid bliver temmelig uselvstændige, idet vi tager saa meget Hensyn til Kammeraterne og Lærerne, at vi ikke tør sige vor Mening, hvis vi overhovedet har

en Mening. Det vi i høj Grad trænger til, er Mænd, der har en Mening og tør sige den.

Det er dog ikke Meningen, jeg vil male K. F. U. M.s Stilling alt for sort. Vi har mange Lyspunkter i vor Forening her paa Seminariet, og der er sikkert faa Steder, hvor der i det store og hele er saa gode Forhold for en K. F. U. M. Vi har altid gode Lokaler til vore Møder, og Lærerne og Forstanderen er altid villige til at hjælpe os, saa snart vi spørger derom. Det Led i vort Arbejde, som finder størst Tilslutning, er de daglige Aftenandagter, vi sammen med K. F. U. K. holder paa Læsestuen, noget, som de fleste Foreninger ikke kan gennemføre, fordi det er umuligt at samle Folk hver Aften.

En stor Hjælp for os er det, at vi altid har let ved at faa gode Talere til de Møder, vi sammen med K. F. U. K. holder i Festsalen. Aarets største Festdag for M. og K. er Julefesten, som vi hvert Aar har et Par Dage før Juleferien. Vi prøver da paa at pynte Gymnastiksalen saa festligt, som vi kan, og indbyder Sognet til at deltage i Festen. Efter Festen plejer Seminariets Lærere og Elever at faa Kaffe i Festsalen. Kaffen kommer fra »Borgen« og betales af Seminariet. Paa Grund af de særlige Vanskeligheder blev Julefesten dog i Aar holdt paa en lidt anden Maade, idet vi ikke kunde benytte Gymnastiksalen, men maatte have det hele i Festsalen og paa Biblioteket. Sognet var af den Grund ikke indbudt.

Naar jeg nu til Slut vil nævne, hvad jeg mener er den største Hindring for K. F. U. M.s Arbejde her paa Stedet, saa er det det, at vi ser mere paa Rammerne end paa Indholdet. Vi er alt for kritiske, og det er ikke uden Grund, for det bliver vi opdraget til at være. Vi ser alt for meget paa Formerne i Stedet for paa det jævne personlige Vidnesbyrd. Da K. F. U. M.s Budskab, Evangeliet om Synd og om Naade, ikke er en Forstandssag, som mange vil gøre det til, men en Trossag, der ikke kan bevises ved Hjælp af matematiske Formler eller ved filosofiske Studier, støder vi her paa den største Hindring i vort Arbejde.

Jeg vil slutte med det Ønske, at der i Tidens Løb maa komme mange unge med en personlig Tro her til Seminariet og tage Arbejdet op i K. F. U. M., saa der bliver endnu flere, der rejser herfra med en personlig Tro.

Athen, den 8. Marts 1940.

ET PAR »BROGEDE BLADE«

Af P. Degnbol (04)

Fauner, Satyrer og lignende Sjøvere findes vist ikke – og fandtes vist aldrig – i det nordiske Hellas, men nogle lumpne Nisser er der jo. I det mindste een af dem faar sin Grød hos Teknikken, og han har i den Sang til Aargang 1904's 35 Aars Fest, der er i Aar bogen i Fjor, faaet udeladt Ordene:

»som kun psykoteknisk bliver
der, hvor Aand gik tabt«,

samt i sidste Vers af det tilknyttede Digt forandret Ordet Løvens til Dødens, en Forandring, der maaske blot er et Udslag af Hævnlyst. Om Bevæggrunde skal man være varsom med at dømme.

Som en Kendsgerning kan jeg yderligere nævne, at Sangen især for de samme to Liniers Skyld nær ikke var blevet sunget ved Festen. – Den blev det altsaa. Jeg var forhindret i at være med til Sammenkomsten, men Formanden for Festkomitéen meddelte mig, at man sang den med stor Glæde, og Overlærer Ove K. Nygaard, der sang for, sendte mig en hjertelig Tak for den. Den Tak er det sidste Minde, jeg har om den gode Kammerat; faa Dage efter Festen var han død. (Nygaard hørte til Klassen, der dimitteredes 1904, men paa Grund af et langvarigt Sygehusophold det Aar blev han først dimitteret Aaret efter).

Er Teknikken gaaet for nær i denne Sang, er den det dog vel ikke i følgende Forslag til Indskrift paa et Genforeningsmindesmærke paa Riis Bavnehøj:

Den Ild, der tændte Bavn paa Høj
og værned Folkets Vang,
den Ild har brændt i Brødres Bryst
og sejret end en Gang.

Ordene har været nær ved at glide ud af min Hukom-

melse og ned i Underbevidstheden, men de lød saaledes, og jeg synes endnu, at man skulde have taget imod min lille Gave i Stedet for at laane. Hvorfor man vragede den, har jeg ikke hørt noget om; maaske har man ment ikke at kunne bruge Verset, naar det var af mig.

Derimod antog en Komité, bestaaende af Nissumitter med fhv. Seminarieforsander J. Andreassen som Formand, følgende som Indskrift paa en Mindesten for Rytterfægtningen ved Hjortsballe 1864, »rejist af danske Mænd og Kvinder 50 Aar efter«:

Om Heltefærd til Fædrelandets Ære
skal jeg til fjerne Slægter Budskab bære.

Den danske Soldat var jo god nok baade i 1864 og i 1940.

En god Soldat — — det er nok ikke saa lige til som en god Sportsmand. — — Jeg mindes et Træk fra min Seminarietid, som jeg kan bruge i denne Forbindelse. En Korinther, der en Dag paa Grund af sin Sindstilstand ikke havde været paa Seminariet, fik — samme Dag — Besøg af en Kammerat, som han spurgte, om der ikke var død en af Forstanderens Heste. — Nej, det troede Kammeraten ikke, der var. — Det havde han da bedt om i sin Aftenbøn, sagde han. — Her var Bevæggrunden sikkert ikke i mindste Maade Hævnlyst eller sligt, men han har syntes, at han trængte til et kraftigt Tegn, og saa mente han vel, at Gud nok skulde afregne med Forstanderen. — Bare et typisk Træk af et ungt Menneskes Sjæleliv! Og saadanne unge sender man i Krigen — at vise sig som gode Soldater og — maaske lide Helledøden. —

Naar det i ovennævnte Festsang hedder »Lad os leve stedse unge«, er det selvfølgelig det positive hos Ungdommen, der tænkes paa, det, Seminariet hjalp os at faa udviklet videre, at vi gennem Sundhed kunde naa til Modenhed.

Det friske i Vaaren,
hvoraf vi er sunde,
det fik vi af Strømme,
som magtfulde runde.
Vi takker dem alle
for Liv af vor Drøm,
og en af de Strømme
er Nikolaj Strøm.

Saaledes telegraferede jeg paa et Par Kammeraters egne Vegne til Cand. Strøm paa hans 70 Aars Fødselsdag.

Cand. Strøm var ikke en brusende, voldsom Strøm, men en stille og sagtomdig med sin egen stærke Magt, en Karup Aa, og de andre Lærere var lignende Strømme, der hver havde sit at give. Lærerne har alle medvirket til, at der af vore taagede Ungdomsdrømme trods alle Hindringer dog er vokset *noget*, vi virkelig tør kalde Liv.

Af dem, der før eller efter Seminarietiden har haft en særlig Betydning for mig, tillader jeg mig her at nævne henholdsvis Vilh. Gregersen og Evald Tang Kristensen. Naar jeg netop nævner disse to, har det, som man nok senere vil skønne, sine særlige Grunde. Hvor meget eller hvor lidt de har betydet for mig i Sammenligning med de mange andre, jeg skylder megen Tak, har egentlig her ingen Interesse. »Nedskriveren af disse Linier« er kun at ligne ved et Sætningsled, der er uundværligt for Hovedleddenes Skyld. At finde »Hovedleddene« er tænkt som en underholdende Opgave for Læseren.

Evald Tang Kristensen lærte jeg at kende personlig ikke længe efter, at jeg var kommet til at bo her paa Vejleegnen; han boede i Mølholm lige ved Vejle i et Hus med en stor Have. Han var ingen ensidig Gransker, men en Mand med mange og forskelligartede Interesser. Han og jeg kunde bl. a. mødes i en stærk Interesse for Havedyrkingen med dens Glæder og Skuffelser. Jeg husker, at han en tør Sommer kun avlede een Rødbede. Han var ellers gerne en Mand, der kunde producere. Hvor var jeg imponeret over hans litterære Produktion! Men jeg udtrykte mig med jydsk Forsigtighed, da jeg til hans 80 Aars Fødselsdag sendte ham følgende Hilsen:

Mæ å så no ander Småmænd,
vi vild gjaan ønsk te Løkk;
do hå gjoor en gue Støk Arrbed,
atte hwa en ka tøkk.

Tang Kristensen var glad for Hilsenen og offentliggjorde den sammen med nogle andre Lykønskninger (i »Viborg Stifts Folkeblad«). Han misforstod jo ikke Forsigtigheden.

En saadan Forsigtighed morede Vilh. Gregersen, naar der f. Eks. kom en Mand ind og vilde sælge Fisk, og man paa Spørgsmaalet: »Det er vel gode Fisk?« fik Svarret: »Ja, a trower nok, te di ka læ sæ eer« (æde). Gregersen var Præst i mit Fødesogn Stauning, og han var meget for mig, indtil jeg ved Tiaarsalderen sammen med

min Fader forlod Sognet. Han snakkede med mig, jeg gik i Søndagsskole i Præstegaarden, og han berigede mig i mere materiel Henseende, idet han baade af og til gav mig en god — og stor — Bog og engang gik med mig til Snedkeren og for egen Regning bestilte en Bogreol til mig. Han forsøgte ogsaa at forbedre min Holdning, men det lykkedes ikke. Han skulde have sagt: »Løft dit Bryst!« (»Se paa Livet frit med Lyst . . .«).

Reolen, han gav mig, brugte jeg paa Seminariet, til mine »to Bøger«, som Søren sagde. Søren havde ligesom jeg været Medlem af et større Konsortium, der beboede »Præstevang« den sidste Tid, før Cand. Strøm kom til at bo der. Nu var han min Genbo eller noget lignende paa »Athen«, hvor jeg boede i »Tønden« — et meget fint Værelse. Der var Flagstang over Vinduet. Seminariet højste Flaget paa min Kærestes Fødselsdag (der ogsaa var Forstanderens). En Dag skændtes Søren og jeg om, hvem der havde flest Bøger, og saa var det, Søren ikke sagde »det Par Bøger«, men »præciserede« Udtrykket og sagde: »de to Bøger, du har«.

Søren samlede hverken paa Bøger eller andet jordisk Gods. Der var et Udtryk, Kammeraterne ofte fandt Anledning til at bruge om Ejendele af hans. Det stammede fra en Historie, han havde fortalt om en Kone i gamle Dage; det vil i dette Tilfælde sige Tiden, før Andelsmejerierne blev til. Hun opnaede aldrig den samme Pris for sit Smør hos Købmanden som de andre Koner i Byen og gjorde saa omsider et originalt Forsøg paa at forbedre Kvaliteten — jeg skal hverken beskrive eller antyde Forsøget; for det første var Metoden næppe efterlignelsesværdig, og for det andet er Sagen jo ikke aktuel — men hun havde netop nu et særlig slemt Uheld, og da det var sket, udbrød hun: »Aa, skidt, lad det gaa til den gamle Pris!« Og naar Søren f. Eks. satte sine Sko til Tørre i Kogekakkelovnen og lod dem staa der, til de ikke var Sko længere, eller han i et Hop satte sig paa sit Bord uden at have bemærket, at hans Vægspejl laa lige netop der, hvor hans fyldige og tunge Krop dumpede ned, og nu var Spejlet absolut ikke Spejl længere, saa hed det, at Tingene gik til den gamle Pris. Søren var ikke Velhaver, men han tog alle saadanne Tilskikkelser med Sindsro. Hans ufordærvede Hjerte opholdt sig ikke ved saadanne Smaating.

Lidt betænkeligt var det imidlertid, som det gik med

Og jeg rækker mod den arme,
naar han søger ved min Rod,
denne Ensomhedens Varme,
der er Gaaden i mit Blod.
Til den fattigste af alle,
da han segnefærdig stod,
har jeg hentet ned fra Himlen
et vidunderligt Klenod.

Men naar Høstens Hvælv sig kupler
over Lyngens brune Ris,
stiger Lærken højt og jubler,
som en Sjæl i Paradis. —
Jeg er Heden — Evigheden,
jeg, som aldrig, aldrig dør,
blaa foroven, blaa forneden,
med et himmelblaat Humør.

Jul. Faurholt-Hansen (24).

LYKKEN

Kom, som du staar,
og gaa ved min Side
eller sæt dig paa Skrænten
ved Siden af mig —
(at gaa eller sidde
betyder jo intet,
naar blot jeg er sammen
med dig).

Kom og fortæl mig
et eller andet,
mens Skumringen breder sig
tyst over Land,
og Bølgerne stormtrætte
ruller sig sagte
mumlende
ind over Strand.

Ved du, det koster mig
Smerte at staa her
tavs med min Drøm
ved din Side — og dog
er det for intet at regne,
nej, intet
imod, at jeg
ikke fik Lov.

Lad mig engang,
inden Skyggerne sænker sig
over dit Ansigt,
og Natten gaar ind,
møde dit Blik,
dit Blik gennem Mulmet
og stryge min Haand
mod din Kind. —

Gaar du, aa gaar du
fordi jeg har rørt dig,
forstod du dog ikke,
og tog jeg for haardt? — —
Du gik, og nu staar jeg
i Natten og grunder
og vandrer vel siden
bag Klitterne
bort. —

Jul. Faurholt-Hansen (24).

RASTLØS SPINDER TIDENS TÉN

Rastløs spinder Tidens Tén . . .
Et Aar saa hastig endes!
Og ønsker en, den Tén spandt sen,
des større Farten kendes.

Rastløs spinder Tidens Tén . . .
Paa Dødens sorte Traade?
— Nej, Døden sluger aldrig en,
Naar Gud faar Lov at raade!

Rastløs spinder Tidens Tén . . .
Paa Sorg, saa jeg maa græde?
Den spinder aldrig Skam og Mén,
naar Gud faar Lov at træde!

Rastløs spinder Tidens Tén . . .
Min Lykkes gyldne Klæder?
— Dens Traad er altid gyldenren,
naar Gud er den, som glæder!

Rastløs spinder Tidens Tén . . .
Naar løses Livets Gaade?
— Hvert Lys paa Juletræets Gren
til Tro dig vilde raade!

Rastløs spinder Tidens Tén . . .
Men er for mig der Hvile?
— Hver, som i Tro ad Vejen tren,
vi saa i Døden smile!

Rastløs spinder Tidens Tén . . .
Og Gud for alting raade?
— Hver Sjæl er ham en Øjesten.
Betro dig til hans Naade!

Varde, ved Nytaarstid 1931.

L. Emil Christensen.

VED MORS GRAV

Jeg kommer, Moder, til din Grav og linder Laagens Krog.
Der løb saa meget Vand i Hav fra sidst, jeg i den tog.

Jeg længtes tit at gæste dig, men Tiden kort og Vejen lang
har hindret mig saa mangen Gang at følge Hjertets Trang.

Du kendte selv, min travle Mor, til Livets vilde Jag.
Men tænk dig, Moder, alting gaar med større Hast i Dag.

Dog Verden bliver stedse arm, ja, sukker dobbelt tungt,
end da dit Sind, min stærke Mor, var rigt og let og ungt.

Jeg husker dine Ord til mig, da du i Dødens Seng
slog dine Arme om min Hals og kyssed' ømt din Dreng.

Jeg har erfaret, det er sandt, hvad du betro'de mig.
Og Tak for disse Kerneord jeg bringer med til dig.

En Stund endnu jeg dvæle maa her ved din Jordeseng,
hvor Tidens Klokke aldrig slaar — hvor jeg paany er Dreng.

Før bort jeg gaar, du signe mig med Mindets stærke Ord.
Som du har ingen talt til mig, hvor end jeg gik paa Jord!

Engang jeg komme vil igen for aldrig bort at gaa.
Da vil jeg slumre blidt hos dig, til vi for Gud skal staa.

Din Dreng.

FESTSANG

Mel.: Hvor smiler fagert.

Fra Skolebænk og fra Arbejdsbord
vi stimler sammen en broget Masse,
een er saa lille, en anden stor,
en mørk, en blond og fra hver sin Klasse;
som lyst og mørkt i en Vekslen gaar,
vi Fester ind mellem Hverdag faar.

Som klare Stjerner i mørke Nat,
er fredfyldt Stund midt i Kampens Tider,
og straaile vil i vor Mindeskat
med Glans den Fest, som derind nu glider;
thi stærkest føler vi Livets Værd,
naar vi i Savn staar hinanden nær.

Vi stræber frem i den samme Aand,
vort Land, vor Konge, vort Folk at tjene,
og derfor vandrer vi Haand i Haand
med trofast Vilje og Tanker rene.
I mørke Dage vi gaar vor Gang
med Smil og Glæde og munter Sang.

Om haarde Prøver vi sættes paa,
vi vil i Tide vort Ansvar klare,
at vi i Gerning kan trofast staa
og altid Mildhed i Sind bevare,
at kæmpe ærligt, om ej vi vandt,
for det, vi føler, er godt og sandt.

Saa il mod Maalet fra Dag til Dag,
vi er jo mange i Flok og Følge,
vi samles tæt under Danmarks Flag,
det skal med Ære for Blæsten bølge;
thi han er med os den stærke Gud,
som Troen giver, der holder ud.

Elisabeth Jensen. Karen Marie Madsen.

AARET DER SVANDT

Af Forstander P. C. Gjelstrup

Naar man ser tilbage paa et Aar, som er svundet, vil Tanken ofte standse ved en bestemt Begivenhed, der markerer Aaret og bliver staaende i Erindringerne som dets Kendingsmærke.

En saadan Mærkedag, enestaaende i Mands Minde, har ogsaa 1940 haft. Enhver ved Datoen; den behøver overhovedet ikke at nævnes. En Sorgens og Ydmygelses Dag, som for bestandig vil være brændt ind i alle Danskes Sind, og som vil sætte Skel

i vor Historie, uden at vi endnu ved, hvordan vor Tilværelse vil forme sig paa denne Side Skellet. Vi aner, mens disse Linjer skrives, store Foraarsbegivenheder i det mægtige Verdensopgør; vi spørger, hvordan Danmarks Nødskaal af en Baad vil klare sig i Stormen; men vi faar intet Svar.

Trods alt er der dog meget at skønne paa, naar vi ser tilbage paa det forløbne Aar. Navnlig den store Lykke, at det daglige Arbejde stort set har kunnet gaa sin Gang i vort Land. Det gælder ogsaa Nr. Nissum Seminarium, hvis Historie i 1940 vi nu vender os til, idet vi begynder med det nærmestliggende:

1. KRIGENS VIRKNINGER

Lette kan Verdenskrigens Indvirkning paa Forholdene ved vor Skole spores paa en Række ydre Omraader.

Forskellige Ting maatte opgives p. Gr. af de vanskelige Forhold med Ernæring, Trafik osv. 25 Aars Jubilarerne, som ellers er sikre Gæster, udeblev; Festen blev udsat. Det samme skete med Ranumkampene, som nu bortfaldt paa andet Aar. Ligeledes maatte vi udskyde det nordjyd-

ske Seminaristmøde, der var tænkt afholdt her paa Seminariet som en Fortsættelse af det meget vellykkede Silkeborgmøde Aaret i Forvejen. Og naar en stor Finlandsaften i Lemvig, der var planlagt til 11. April med Kaj Munk som Taler og under Medvirkning af Seminariets Kor og Orkester, maatte aflyses i sidste Øjeblik, saa er enhver straks klar over Grunden.

Andre Ting kunde nok gennemføres, men *maatte lægges noget om*. At Dimittendmiddagen »kun« bød paa Steg, Is og Kaffe, og at Elevfesten foregik uden Revu og Dessert, mens saavel den som Julefesten maatte indskrænkes til Festsalen, da der ingen Varme var i Gymnastiksalen, det var altsammen mindre Ting, som man let kommer over.

Vanskeligere var Kort- og Brændselsproblemerne. Hvad *Brændsel* angaar, var vi ved Krigens Udbrud i 1939 saa heldige at have hele Skolens Forbrug dækket til en normal Vinter. I Stedet fik vi saa en Rekordvinter, baade hvad Haardhed og Varighed angaar; det forstaar man lidt af, naar man hører, at en Snes Elever en Søndag i Februar fik den sjældne Fornøjelse at gaa over Isen frem og tilbage til Thy. Under disse Forhold maatte ogsaa vi tænke paa at spare. Paa et Punkt løste et ministerielt Cirkulære Problemet, idet der i Februar kom Forbud mod Bad og mod Opvarmning af Gymnastiksale. Yderligere søgte vi at strække Brændselet ved at køre paa indskrænket Undervisning en halv Snes Dage i den værste Kulde. Den gule Bygning og forskellige andre Lokaler blev lukket; Klasserne maatte saa nøjes med nogle Lektioner, mest i Forberedelsesklassens Lokale, der var i Brug til langt hen paa Eftermiddagen. Det var et interessant Eksperiment, men tilfredsstillende – nej! Saa hellere en regulær Kuldeferie; men det bliver forhaabentlig aldrig nødvendigt.

For indeværende Vinter har Varmespørgsmaalet været en hel Del værre end i Fjor. Tildelingen af udenlandsk Brændsel lød paa en Sjettedel af Normalforbruget, hvor til senere er kommet to ganske smaa Bevillinger. Ellers har vi været henvist til Tørv; og det har baade været dyrt og besværligt, heller ikke altid vellugtende. Forvinteren blev heldigvis mild; og det nye Aars Rekordkulde, som slog selv 1940, kommer jo ikke denne Aarsberetning ved. Værst har det været for Gymnastikundervisningen, som har maattet koncentreres om Efteraars- og Foraarsmaanederne, mens den ligger død hele Vinteren. Bortset herfra er det gaaet godt, endda over Forventning godt.

Det samme gælder *Kostspørgsmaalet*. Det har ikke været rart at se alle Priser stige; og det har haft sine Besværligheder at indrette sig paa de forskellige Rationeringer, som Aaret bragte. Det vigtigste Bidrag til Løsningen af disse Problemer bestod i, at begge Pensionater, baade Borgens og Frk. Madsens, strøg 2 af de smaa Maaltider; først røg Eftermiddagskaffen, senere Morgenkaffen. Siden 1. November gaar vi fastende til første Time og holder derpaa et 20 Minutters Frikvarter, hvor der indtages en solid Frokost med Havregrød, Brød, Paalæg og Kaffe, som man saa gaar paa til Middag. Tilbage er saaledes blevet 4 Maaltider, som vi regner med at kunne beholde: Morgenmad, Middag, Aftensmad og Aftenkaffe. Denne Forplejning koster for Tiden 60 Kr. om Maaneden, en Pris, der Gang paa Gang hensætter Fremmede i Forundring, saa lav er den, og jeg har ikke mærket andet, end at der var almindelig Forstaaelse for Vanskelighederne og Tilfredshed med Resultatet. Jeg mener ogsaa, at Kosten er virkelig god; ganske vist bliver Pensionærene ikke vejjet; men de ser i hvert Fald godt ud!

En lille Ulempe har *Sommertidens Forlængelse* Vinteren igennem været. Lige saa forfriskende det var sidste Sommer at staa op med Solen, lige saa drøjt har det været i Vinter at begynde Skolen Kl. 7¹/₂, altsaa i Virkeligheden Kl. 6¹/₂; hvor har Formiddagene paa Klassen været mørke og lange; og dobbelt har det været følt paa Grund af Mørklægningen. Men baade denne og de andre Ulemper, jeg har nævnt, er blevet taget med godt Humør; og saa er det jo ingen Sag. I Virkeligheden drejer det sig jo ogsaa om de rene Ubetydeligheder, naar man ser, hvad andre faar at føle.

Men hvad saa med de store Begivenheders *Indvirkning paa Sindene*? Her er det jo vanskeligere at udtale sig; men jeg tager ikke i Betænkning at sige, at Tidens Prøvelser allerede har affødt meget godt og velsignet, ogsaa i vor Kreds. Naar man ser de Unge more sig og le, tænker man maaske, at de er som ellers; men man tager fejl; bag den naturlige og til enhver Tid berettigede Livsglæde finder man ved nærmere Eftersyn en egen Alvor i Sindene, en umiddelbar Forstaaelse af, at Baggrunden for hele Tilværelsen er en anden end ellers, og at man derfor maa tage anderledes paa mange Ting end før.

Skal jeg drage bestemte Ting frem, vil jeg først nævne *den nationale Følelse*, som hos mange Unge er brudt igen-

nem til klar Bevidsthed i den sidste Tid. Fremdeles *Sangglæden*. Der er blevet sunget meget i Vinter, ogsaa her paa Seminariet; og der har været Varme over Sangen. Det næste, jeg vil nævne, staar i Forbindelse hermed: Forholdene har faaet Folk til at *rykke tættere sammen*. Man har f. Eks. gerne villet synge sammen. Af sig selv er Fællessangen vokset frem, ogsaa her i Sognet; og vi her ved Seminariet har med Glæde taget Del deri. Første Gang samledes man paa den store Plæne i Elevhaven, næste Gang paa Højskolen, senere i Forsamlingshuset. Der har hver Gang været mange med, og det har været Mennesker fra vidt forskellige Kredse i Sognet. Disse Sangmøder, hvor der ogsaa er blevet budt paa Korsang, gode Films og korte Taler, har sikkert en Mission, som endnu ikke er forbi. Den samme Trang til Fællesskab har ogsaa kunnet mærkes overfor Møder og Foredrag her paa Skolen; vi har derfor lagt særlig Vægt paa, at der netop i Aar kunde blive saa gode Ting som muligt at samles om; og Festsalen er ikke blevet sparet, trods Knaphed paa Brændsel og Fernis.

Endelig vil man spørge, om de alvorlige Forhold ogsaa har fremkaldt *et aandeligt Liv* i vor Kreds. Nogen pludselig og synlig Vækkelse kan ikke paavises; men jeg er vis paa, at der er noget, der gror. Den, der spørger efter det aandelige Liv paa Stedet, vil jeg indbyde til at følge med, naar der, som det ogsaa i Vinter nu og da er sket, holdes Aftensang paa »Borgen«. Mange har givet Møde, alle med Indre Missions Sangbog i Lommen. Hvilken Hjertelighed og Fylde i Sangen; og hvilken Iver! Saa snart en Sang er ude, hagler det bogstavelig ned med Forslag til den næste. Lytter man til, kan man ikke andet end føle, at der bagved dette staar et aandeligt Liv.

2. EKSAMINER, ELEVTAL, LEGATER.

Afsluttende Eksamen i Maj—Juni. Ved *2den Del* gik een fra p. Gr. af Sygdom; de øvrige bestod med følgende Udfald:

ug?	1
mg×	1
mg.	8
mg?	10
g×	3

Ialt: 23

Faldegrænsen var lige i Forvejen sænket til g, dvs. fra 5,33 til 4,33. Det fik altsaa ingen Betydning for dette Dimitz

tendhold. Skønt Ansættelsesforholdene siden i Fjor er forringet p. Gr. af Bortfald af Kursus og Militærtjeneste, gik det dog i det store og hele godt for Dimittenderne med at komme i Arbejde.

Til *Iste Del* var indstillet 33, som alle bestod:

ug?	4
mg×	4
mg.	8
mg?	7
g×	8
g	2

Ialt: 33

Optagelsesprøven fandt Sted 20.—22. Juni under stor Tilslutning. Af 43 Aspiranter bestod 37, hvoraf optoges 26; de sidste 4 Pladser blev besat uden Prøve.

Elevtallet var ved Nytaar 1941 paa 125 foruden 40 Præparander, ialt 165. I Fjor var de tilsvarende Tal 118+40=158.

Statsunderstøttelsen til herværende Elever udgjorde Kr. 13,400, som uddeltes i 61 Portioner til Elever i II, III, IV Klasse. Der uddeltes:

7 Portioner à 300 Kr.
12 Portioner à 250 Kr.
40 Portioner à 200 Kr.
2 Portioner à 120 Kr.

Ogsaa andre Legater er kommet vore Elever til Gode; saaledes har 6 opnaaet hver 200 Kr. af *Gerickes Legat*, medens der er tilstaaet 7 Elever i III og IV Klasse ialt 2500 Kr. som Laan fra *Dansk Studiefond*. Af *Ad. L. Hansens Legat* er uddelt de to sædvanlige Portioner à 77,96 Kr. Endelig havde Lærerraadet den Glæde for første Gang at kunne uddele *cand. Strøms Legat* (hvorom nærmere senere) med 45 Kr.; Legatets første Nyder blev Frk. Margrethe Christensen, IV Klasse.

3. UNDERVISNINGEN, LÆRERNE, BESTYRELSEN.

Først maa her nævnes, at Ministeriet ved *Cirkulære af 29. Febr. 1940* har udsendt en ny Arbejdsplan for Seminarierne. Der er nu gaaet 10 Aar, siden den nye Seminarie-lov traadte i Kraft; det kan derfor være naturligt at drage Konsekvensen af de Erfaringer, der i den Tid er gjort. Det

er dette, der er sket ved det nye Cirkulære. Resultatet taler i høj Grad til Ære for den oprindelige Arbejdsplan, som i det store og hele er gaet urørt gennem den Revision, der har fundet Sted. De Forandringer, det nye Cirkulære bringer, er ikke mange, og de er paa intet Punkt af større Betydning. Jeg nævner de vigtigste Ting: 1) Den nordiske Linje skal understreges noget stærkere end hidtil saavel i Historie som i Litteraturundervisningen. 2) I Kristendoms-kundskab til 1. Del slettes Forskellen mellem Bibelforklæring og Bibellæsning; begge disse Ting slaas sammen til »Bibelkundskab«. 3) I Specjallæsning, som fremtidig skal hedde »uddybende Læsning«, bliver der bl. a. den Forandring, at de udarbejdede Afhandlinger kan indsendes ligesom de almindelige Aarsarbejder og, hvis Censor antager dem, hæves Karakteren i det paagældende Fag et Trin. 4) Sang og Musik kommer igen til at tælle med ved Eksamen, med mindre en Elev har faaet Fritagelse for Faget. 5) Faldegrænsen ved endelig Eksamen, der i nogle Aar har været $g \times (5,33)$, bliver fremtidig $g (4,33)$, en meget betydelig Sænkning, hvorefter det vil blive meget sjældent at se nogen dumpe til 2den Del. 6) Der gives i Uddannelsens Løb et Kursus i Bibliotekskundskab paa indtil 20 Timer.

Lærerne. Med Udgangen af Skoleaaret 1939—40 afleverede Lærer *Kirkegaard*, der tog Afsked 1938, men havde hjulpet til med forskelligt efter den Tid, sit sidste Elevhold, en geologisk Specialegruppe i IV Klasse. Ved det nye Skoleaars Begyndelse overtog Sognepræst *Ove Nielsen* et Specialehold i Kirkehistorie i III Klasse; og samtidig tiltraadte en af Aarets Dimittender, Hr. *Morten Thøger Jensen*, som Lærer i Forberedelsesklassen. Han afløste her Lærer *Houlberg Kristensen*, som nu drog til Frk. Langs Skoler i Silkeborg efter i Aarene 1938—40 at have røgtet sit ansvarsfulde Hverv her med stor Energi og Dygtighed, hvorfor han ogsaa i denne Aarsberetning skal have Seminariets Tak. Nævnes maa endnu, at det foregaaende Aars Arrangement med Fru *R. Nissen* som Vikar for Frk. Nielsen i praktisk Gymnastik stadig fortsættes.

Bestyrelsen. I September afgang Sagfører *H. Abildgaard* ved Døden. Sagfører A. var fra 1917 og indtil sin Død Medlem af Seminariets Bestyrelse. Han omfattede Gerningen med den største Kærlighed og Interesse; med sin noble Karakter, hvorved han altid virkede i Fredens Tjeneste, blev han en betydningsfuld Støtte i vort Arbejde. Hans Eftermand blev Sagfører *Fr. Stentsøe*, Lemvig.

4. EKSKURSIONER, SKOLEBESØG, KURSUS

a. Ekskursioner.

Det er egentlig forbavsende, hvor meget i den Retning, der har kunnet gennemføres, skønt al Fribefordring paa Statsbanerne har været ophævet og det efterhaanden er blevet næsten helt umuligt at arrangere Bilture.

Den kronede Konge blandt alle vore Ekskursioner har altid været II Klasses *Lejrskole paa Velling Østergaard*. – Det var paa Forhaand usikkert, om Lejrskolen kunde arrangeres sidste Aar; stor blev derfor Glæden, da Familien Porup trods alle Ernæringsvanskeligheder vovede at sende Indbydelsen, hvad vi skylder dem en stor Tak for. Lejrskolen foregik med sædvanligt Program og under sædvanlig Ledelse – Lærer Hansen og Lærer Christensen – i Dagene 15.–21. August. Modsat ellers mødtes Deltagerne ikke i Nr. Nissum ved Skoleaarets Aabning, men tog direkte fra deres Hjem til Lejrskolen. Hjemturen til Seminariet gik for sig i Cyklekaravane under en Del Regn og Modvind; men det hæmmede ikke Begejstringen over den forløbne Uges Oplevelser.

De fysiske og geografiske *Specialehold* har i Fællesskab foretaget et Par Cykleture til Struer og Holstebroegnen, mens det kirkehistoriske, hvis Emne var Den danske Landsbykirke, dels har haft en Ekskursion pr. Bil til Salting, dels flere Cykleture til forskellige af Egnens Kirker, disse sidste under Kirkearkitekt Fritz's sagkyndige og interessante Ledelse.

Endelig maa nævnes, at Lærer Houlberg har ledet en Udflugt for *Forberedelsesklassen* til Hjerl Hede, Viborg m. m., og at Redaktør Lilholt, Lemvig, og Kirkearkitekt Fritz den 20. Oktober foreviste det nyaabnede *Lemvig Museum* for IV Klasse, som i høj Grad beundrede den omfattende og for Egnen saa karakteristiske Samling og dens smagfulde og praktiske Opstilling.

b. Skolebesøg.

Var det paa Forhaand usikkert, om Lejrskolen kunde realiseres, saa var det næsten endnu mere tvivlsomt, om det kunde lade sig gøre at finde de mange Hjem, der var nødvendige, om III Klasses Landsbyskolebesøg skulde komme i Stand. Der havde længe været talt om Thy; det blev forsøgt, og det lykkedes! Ved velvillig Bistand af Amtsskolekonsulent Mejlgaard, Sundby, Mors, kom vi i

Forbindelse med en Række Skoler i det sydlige Thy. Vor Henvendelse blev modtaget med den største Imødekommenhed, og Resultatet blev, at 29 Elever af III Klasse i Dagene 3. til 14. Juni opholdt sig, som Regel af hvert Sted, i følgende 14 Skoler, som jeg her nævner med Anførelse af Skolelederen:

Førstelærer Madsen, Odby.
Førstelærer Madsen, Søndbjerg.
Førstelærer Hoppe Barslev.
Førstelærer Gade, Lyngs.
Førstelærer Foged, Boddum.
Overlærer Holm Andersen, Hurup.
Førstelærer Kirkegaard, Agger.
Lærer Rich. Sørensen, Sejersminde.
Førstelærer Haarhøj, Heltborg.
Førstelærer Dybdahl, Bedsted.
Førstelærer Plet, Sønderhaa.
Lærer Peters-Lehm, Harring.
Førstelærer Vestergaard, Sundby, Thy.
Førstelærer Holdgaard, Hundborg.

Som tidligere Aar faldt Besøget ud til meget stor Glæde for Eleverne, og vi er fra Seminariets Side meget taknemlige over, at de forskellige Lærere og deres Hustruer vilde aabne deres Skole og Hjem for de unge Mennesker, de vanskelige Tider tiltrods.

Denne Taknemlighed gælder ogsaa Lærerpersonalet ved *Lemvig Kommuneskole* og dens nysudnævnte Leder, Overlærer Sodborg, der i Forvejen var ansat ved Tønder Seminariums Øvelsesskole og nu kom vort Seminarium i Møde med den største Forstaaelse og Interesse. Ved Lemvig Kommuneskole aflagde den samme Klasse umiddelbart efter Sommerferien et 4 Dages Besøg (Lørdag 17. til Onsdag 21. August). Besøget foregik efter en af Overlæreren lagt Plan, hvorved Eleverne, spredte i Skolens forskellige Klasser, fik Lejlighed ikke blot til at høre paa Undervisningen, men ogsaa til selv at udføre bestemte Opgaver. Da den sidste Dags Arbejde var forbi, ventede der Skolens Lærere og Seminarieeleverne et festligt Kaffeboard, som Lemvig Byraad havde dækket; her blev der baade sagt Tak for Besøget og udtalt et Velkommen til næste Aar; og dette sidste var jo ikke det mindst festlige.

c. *Kursus.*

Det i forrige Aarsberetning omtalte *Samariterkursus* fortsatte ind i det nye Aar, indtil der var givet 10 Dobbelt-timer. Kursus'et sluttede 8. Marts; da Arbejdet var endt, samledes man til en Kop Kaffe paa Borgen, hvor Seminariets Tak blev bragt til Formanden for Røde Kors i Lemvig, Fru Landsretssagfører Rimestad og til Kursus'ets Leder, Kredslæge Knudsen, Lemvig.

6. Marts gav Seminariet Husly til et af Lemvigegnens Lærerforening arrangeret Instruktionskursus, hvor Seminarielærer *Claus Eskildsen*, Tønder, demonstrerede Lyd- og Læseøvelser med smaa Børn og Grænselære med større Børn. Om Aftenen holdt Hr. Eskildsen for en stor Forsamling Foredrag om »Nationalpolitik eller Geopolitik«.

15.-20. Juli gav Lærer C. M. Christensen som de foregaaende Aar et *Tegnekursus* for Lærere; Tilslutningen var saa stor, at Kursus'et maatte dubleres den følgende Uge. (ca. 25 Deltagere hver Gang).

5. FOREDRAG, FESTER etc.

a. *Foredrag og Møder etc.*

Skuespiller Anthon de Verdier (fra Foreningen »Nord«): Finsk Oplæsning (25. Jan.).

Sognepræst A. Krogsøe: Præsten Axel Busch.

Missionær Jerritslev Hansen: Brydninger mellem primitiv og kristen Kultur i Sudan.

Seminarielærer Claus Eskildsen, Tønder: Se foran!

Lærer Raskmark, Herning: Oplæsn. af Blicher, Skjoldborg, A. Berntsen. (Se nedenfor!).

Fællessang paa Seminariet (1. Sept.). Se foran!

Elevernes Modtagelse af Forberedelsesklassen (8. Sept.).

Fhv. Seminarieforsøger Vinther: Skolen og det personlige i Undervisningen.

Missionær Frk. Anna Søndberg: Foredrag med Lysbillede fra Sydindien.

Landssekretær, Pastor Hofmann Madsen: Karl Barth og vor Tid.

Dr. Brønnum: Foredrag m. Farvefilm fra Sudan.

Professor Ernst Frandsen, Aarhus: Hovedlinjer i dansk Litteratur efter Verdenskrigen.

Professor P. Skautrup: Dansk Bondesind og Bondesprog.

Sekretær Jens Jensen: Missionsforedrag med Film.

Sognepræst Verner Hansen, Vejrum: Paulus' Lære om Gengældelsen ved Dommen.

Kirkearkitekt Fritz, Aarhus: Foredrag m. Lysbilleder om danske Landsbykirker.

Dialektaften (9. Dec.) ved hjemlige Kræfter. Bagefter gav Foredragsforeningen Kaffe til Seminariets Lærere m. fl.

Missionær Fogh, Sudan: Missionsforedrag (10. Dec.).

b. Fester, Koncerter etc.

10. Marts: Foredragsforeningen indbød til *Afskedsfest for Hr. og Fru Kirkegaard*. En hyggelig og smuk Aften, hvor først Lærer Raskmark læste op (s. o.), og hvor der derefter ved de dækkede Kaffeborde blev holdt forskellige Taler til Hr. og Fru K. med Tak og gode Ønsker (om Lærer Kirkegaards Afgang og Bestyrelsens Afsked med ham: se Aarsberetn. for 1938).

16. Marts: *Foraarskoncerten* (i Festsalen p. Grund af Brændselsforholdene).

30. Marts. *Koncert* ved Hr. Harald Hauge (Violin) og Hr. Fritz Rasmussen, Aarhus. Hertil var indbudt Lærerpersonalet ved Lemvig Kommuneskole og de Landsbylærere paa Holstebroegnen, hvor Eleverne den foregående Sommer havde været paa *Skolebesøg*. Efter Koncerten Kaffebord paa Borgen for Gæsterne, IV. Klasse og Seminariets Lærere; her talte bl. a. Borgmester Poulsen, Lemvig.

27. Juni: *Dimissionsfest*. Dimission i Festsal og Middag paa Borgen. Til Stede var ca. 30 Elevforældre — et i Betragtning af de besværlige Trafikforhold anseligt Tal.

14. Septbr.: *Besøg af Lemvig- og Thy-Lærerne*, hvor Eleverne i Sommer var paa *Skolebesøg*. Om Eftermiddagen Forstander Vinthers ovennævnte Foredrag; derpaa Smørrebrød paa Borgen for Gæsterne sammen med IV Klasse og Seminariets Lærere. — Trods voldsom Regn havde vi den Glæde at se ikke mindre end ca. 50 Gæster, Halvdelen fra Thy (deriblandt Amtsskolekonsulent Mejlgaard) og Halvdelen fra Lemvig (bl. a. Overlærer Sodborg). Før Fællessamværet havde Thy-Lærerne, der var kommet med Tog om Formiddagen, Lejlighed til at høre paa Undervisningen og aflægge Middagsbesøg i Lærrehjemmene paa Stedet.

26. September: *Kongens 70 Aars Fødselsdag*. Dagen igennem de sædvanlige Sportskampe. Om Aftenen Bestyrelsesfesten, hvor hele Seminariet og mange af Besty-

relsen var til Stede. Det, der prægede Samværet, var Taknemlighed over Kongens Indsats for Danmark og Ønsket: Gud bevare Kongen.

29. November: *Elevfesten*, ledet af Komiteens Formand, Koch i III Kl. Der havde været stillet store Forventninger til denne Aarets Hovedfest; og de blev tilfulde indfriet; Aftenen vil for alle Deltagerne staa som et Lyspunkt i en i mere end een Henseende mørk Tid.

14.–18. December: *Klassefesterne*.

19. December: *Julefesten*. Den offentlige Indbydelse maatte desværre opgives i Aar, og Festen begrænses til Seminariets egen Kreds. Seminariets K. F. U. M. og K. arrangerede Festen. K. F. U. M.s Formand, E. Olesen i III Kl., bød Velkommen. Derpaa Juletale af Pastor Sommer, Skjoldborg, hvorpaa Kaffen blev serveret og Ordet givet frit. Altsammen i det dæmpede Skær fra Juletræernes og Bordenes Lys!

Til alt dette maa endnu føjes, at Seminariets Lærere ved gentagne Lejligheder har læst op, holdt Foredrag eller vist Film – de saakaldte »*hjemlige Aftener*«.

6. FORSKELLIGT.

Stedets Udseende har ikke forandret sig særligt i det svundne Aar; Tiderne har ikke været til Byggeri eller Udvidelser. Det bør dog nævnes, at Bestyrelsen bevilgede en større Sum til Anskaffelse af Dobbeltvinduer, hvorved vi har kunnet lene mange Elevværelser m. m.

Elevbespisningen har haft Økonomaskifte. Selve Skiftet fandt ganske vist først Sted efter Nytaar 1941, men jeg tager det med her, da alle Afgørelser faldt i det gamle Aar. Frk. Jane Pedersen, der var blevet forlovet med Lærer Lausen (14), sagde sin Stilling op; og i hendes Sted antog Bestyrelsen Frk. Jette Andersen, l. Køkkenassistent paa Roskilde Amtssygehus. – Frk. Pedersen vandt i de 6–7 Aar, hun var her, mange Venner; ved sin Dygtighed i Køkkenet og sin hyggelige Færd skabte hun et godt Renommé for Seminariets Pensionat, der i hendes Tid undergik mange Forbedringer; ogsaa Bestyrelsen skattede hende som en dygtig og tro Medarbejder, der altid virkede i Skolens Aand. – Vi ønsker, at hun maa faa en lykkelig Fremtid i Skjerk Skole, og vi ønsker hendes Efterfølger en lykkelig Haand og megen Glæde i Arbejdet.

Fra *Struer Kommuneskole* har Seminariet som Gave

modtaget 47 Eksemplarer af Sundorphs Fysik, som vi bringer den bedste Tak for.

Ved Fundats af 24. Juni 1940 oprettedes »*cand. theol. Nikolaj Faber Strøms Mindefond*«. Midlerne var fremkommet ved en af Elevforeningen foranstaltet Indsamling; den indbragte et saa stort Beløb, at der først kunde rejses et Minde paa *cand. Strøms Grav* og derefter købes for 2000 Kr. Obligationer til et Legat, der som nævnt skal bære *cand. Strøms Navn*; det skal bestyres af Elevforeningen og uddeles efter Bestemmelse af Seminariets Lærerraad; den første Uddeling er omtalt ovenfor. Der er Grund til at bringe enhver Bidragyder og ikke mindst Elevforeningens Bestyrelse med dens Formand, Lærer Sørensens, Ø. Skole, en stor Tak for den smukke Tanke, der herved er blevet realiseret. Den stemmer sikkert i fuldeste Maal med *cand. Strøms Tankegang*, som jo altid gik ud paa Elevernes Vel. Det er ogsaa smukt, at nu *Ad. L. Hansens* og *cand. Strøms Navne* staar Side om Side, hver med sit Legat.

Til sidst har jeg en Begivenhed at omtale, som paa ganske særlig Maade er i Samklang med Stedets Traditioner: *Indre Missions Efteraarsmøde i Nr. Nissum 22. Oktbr.* med tilhørende Bestyrelsesmøder. Dagen begyndte med Gudstjeneste, hvor Formanden, Pastor Chr. Bartholdy prædikede; og om Eftermiddagen var der Forhandlingsmøde i Missionshuset over Emnet: »Opdragelsen som Vækkelsens Baggrund« med Rektor Kæstel, Haslev, som Indleder. Alt dette var saare godt; men det allerbedste kom tilsidst, idet Bestyrelsen efter endt Dagsarbejde kom over i Seminariets Festsal til et tre Kvarters Samvær med Eleverne. Formanden præsenterede Bestyrelsens Medlemmer for Forsamlingen; der blev budt lidt Musik, og iøvrigt tilbragtes Tiden med Sang; til Afslutning holdt Tømmerhandler Chr. Nielsen, Gjording, Aftenandagt. En ejendommelig og smuk Slutning paa en god Dag — en Dag, der paa en sjælden tydelig Maade markerede, hvad altid har været og altid bør være *Lien i Nr. Nissum Seminariums Gerning*.

DIMITTENDERNE 1940

Ester Bach, født 31. Oktbr. 1916 i Laanum, Smollerup. Datter af Gaardejer Niels S. Bach, Vinde. Hovedkarakter: mg (7,08).

Kristen Knudsen Kristensen Boe, født 3. Febr. 1917 paa Fuur. Søn af Gaardejer J. C. Boe. Hovedkarakter: mg (6,83).

Karl Christensen, født 22. Marts 1918 i Djeld. Søn af Husmand Kjeld Christensen. Hovedkarakter: mg (6,89).

Svend Aage Dalgaard, født 16. Januar 1917 i Finderup, Hanning. Søn af Gaardejer J. Clausager Dalgaard. Hovedkarakter mg? (6,54).

Peder Dybdal, født 14. December 1918 i Jørsby, Mors. Søn af Gaardejer Kr. N. Dybdal. Hovedkarakter: mg (6,92).

Morten Elvin Thøger Jensen, født 21. Maj 1916 i Struer. Søn af afd. Togbetjent I. Thøger Jensen. Hovedkarakter mg (6,95).

Thomas Johansen, født 13. April 1913 i Hjerm. Søn af Kr. Johansen. Hovedkarakter: mg? (6,17).

Ida Kappel Kristensen, født 20. Maj 1916 i Varde. Datter af Kommunelærer L. E. Kristensen. Hovedkarakter mg? (6,38).

Eigild Larsen, født 25. Maj 1915 i Mollerup S. Søn af Boelsmand Oskar Larsen. Hovedkarakter: mg (6,76).

Ejnar Lilbæk, født 16. April 1912 i Lillebæk. Søn af afd. Gaardejer P. Lilbæk. Hovedkarakter mg? (6,56).

Anna Mikkelsen, født 5. Juni 1917 i Aulum. Datter af afd. pens. Landpost Poul Kr. Mikkelsen. Hovedkarakter: mg (6,77).

Emil Nielsen, født 24. Jan. 1919 i Holstebro. Søn af Sadelmager Knud Nielsen. Hovedkarakter: mg× (7,37).

Johanne Vrist Nielsen, født 3. November 1915 i Vrist, Harboøre. Datter af Gaardejer Chr. Poulsen Vrist Nielsen. Hovedkarakter: mg? (6,18).

Gustav Nordentoft, født 22. Oktbr. 1916 i Raadvad. Søn af Købmand Chr. P. Nordentoft. Hovedkarakter: mg? (6,14).

Aage Johannes Pedersen, født 24. Juli 1915 i Bøvling. Søn af fhv. Gaardejer P. K. Pedersen. Hovedkarakter: g× (5,76).

Elna Kathrine Pedersen, født 8. Januar 1917 i Aarhus. Datter af Cementstøber Karl Chr. Pedersen. Hovedkarakter mg? (6,02).

Fritz Leer Pedersen, født 2. April 1919 i Skagen. Søn af Fisker Johan Chr. Pedersen. Hovedkarakter: mg? (6,13).

Edward Anton Søndergaard Poulsen, født 18. Aug. 1918 i Cedar Falls, Iowa, U. S. A. Søn af Gaardejer Anders Larsen Poulsen. Hovedkarakter mg? (6,35).

Vilfred Riisgaard, født 16. Februar 1910 i Korsø, Simsted. Søn af Boelsmand Chr. Christensen Riisgaard. Hovedkarakter: g× (5,83).

Charles Sloth, født 30. April 1917 i Dover. Søn af Mekaniker P. Billeskov Sloth. Hovedkarakter mg? (6,59).

Kristen Sloth, født 23. Marts 1917 i Skyum, Søn af Gaardejer Niels C. Sloth. Hovedkarakter: mg (7,02).

Poul Holger Sørensen, født 18. August 1917 i Antelope County, Nebraska, U. S. A. Søn af Sognepræst Chr. Sørensen. Hovedkarakter g× (5,70).

Kristine Andersen Ulrik, født 26. Februar 1916 i Hvam. Datter af Sognefoged A. C. G. A. Ulrik. Hovedkarakter: ug? (7,59).

1. Række: Lærer Koch, Fru Koch, Kristine Ulrik, Frk. Larsen, Fru Nissen, Lærer Nissen.
2. Række: Lærer Kirkegaard, Fru Kirkegaard, Lærer Hansen, Frk. Porup, Frk. Gjelstrup, Forstander Gjelstrup, Fru Berg, Lærer Berg, Lærer Sørensen, Poul Sørensen.
3. Række: Peder Dybdal, Lærer Christensen, Fru Hejbøl, Lærer Hejbøl, Frk. Poulsen, Frk. Nielsen, Frk. Juhl, Lærer Houlberg, Lærer Søndergaard, Karl Christensen, Charles Sloth.
4. Række: Eigild Larsen, Thomas Johansen, Elna Pedersen, Ida Kappel, Anna Mikkelsen, Johanne Vrist, Emil Nielsen, Gustav Nordentoft, Johannes Pedersen.
5. Række: Ester Bach, Vilfred Risgaard, Ejnar Lilbæk, Kristen Sloth, Sv. Aage Dalgaard, Thøger Jensen, Edvard Poulsen, Kristen Boe, Leer Pedersen.

AF AARETS DAGBOG

(EFTER »DÆMRING« 1940)

- Ansættelser og Udnævnelser.**
- 20 *J. Holm Andersen*, Hurup, udn. til Overlærer s. St.
— *N. M. Bruun* k. t. Førstelærer i Vemb.
— *K. I. Jensen* k. t. Førstelærer v. Centralskolen i Borre, Møen, og Organist v. Borre gl. Købstadskirke.
25 *Gunnar Friisbæk* k. t. Førstelærer i Hjemløse.
— *Hans Nørgaard* k. t. Førstelærer i Bøvlingbjerg.
— *Karl A. Sørensen* k. t. Førstelærer i Stedstrup.
25 *Thejlade Nielsen* k. t. Førstelærer ved Ny Sogns Skole, Holmsland.
27 *G. Nielsen* k. t. Førstelærer i Egersund.
— *Kr. Nielsen* k. t. Lærerembede i Jels.
28 *J. Rich. Hansen* k. t. Førstelærer i Stagsted.
— *Mariane Skadborg* k. t. Lærerinde i Hatting.
29 *Niels M. Gade* konst. s. Enelærer i Søby, Randers A.
— *Johanne Marie Mortensen* k. t. Lærerinde i Paarup v. Odense.
— *E. Stensgaard Gade* k. t. Førstelærer i Troldhede.
30 *Alfr. Fredbø* k. t. Timelærer i Aarhus.
— *Ivan Rønn* fast ansat s. Timelærer i Aalborg.
33 *Agnes Ahm* k. t. Lærerinde i Vinding.
— *Galborg Eriksen* k. t. Lærerinde i Frederikshavn.
33 *Magne Linderoth* k. t. Førstelærer i Fabjerg.
— *William Sinkbæk* a. s. Timelærer i Aalborg.
35 *Kr. Lebeck* konst. i Enelærerembedet i Feldingbjerg.
— *P. J. Nielsen* k. t. Førstelærer i Fjølstervang.
36 *H. V. Andersen* k. t. Enelærer i Rakkeby.
— *Søren Christensen* k. t. Andenlærer i Thyregod.
— *K. M. Hansen* k. t. Enelærer i Kvistrup v. Haderslev.
— *Anna Holm* a. s. Timelærerinde i Næstved.
— *Johs. Knudsen* k. t. Lærer ved Aulum Byskole.
— *C. O. Rauff*, k. t. Lærer i Hjordskær.
— *Maren Vestergaard* k. t. Lærerinde i Tilsted.
37 *Jens Boe Aspir* i Lærerembede i Hobro.
— *Hartvig Eriksen* f. a. i Højemark.
— *Johs. Jønsson* f. a. i Langaa.
— *Gerda Lykkegaard* f. Vikar v. Esbjerg komm. Skolevæsen.
— *J. Skov Madsen* f. a. i No.
— *E. Munksgaard* Timelærer i Struer.
38 *H. Houlberg* Lærer v. Th. Langs Skoler i Silkeborg.
— *H. Bernth Jensen* k. t. Førstelærer v. Hjerm ø. Skole.
— *Aage Led* k. t. Førstelærer i Yding.
— *Johs. Madsen Asp.* i Andenlæreremb. i Sdr. Vilstrup.

- 38 Sv. Aa. Stadel Petersen Asp. i Andenlæreremb. i Vrinneres.
 — Carl Pihl k. t. Timelærer i Rønne.
 — Erna Elisabeth Sørensen a. s. Lærerinde i Hvilsom.
 — Ellen Thomsen k. t. Timelærerinde i Brørup.
 — C. K. Touborg Aarsvikar v. Ø. Borgerskole i Viborg.
 — Lydia Østergaard a. s. Lærerinde i Rude.
 39 Anders St. Frandsen a. s. Lærer i Vejlbj v. Allingaabro.
 — Karen M. Hebsgaard Asp. i Moltrup Lærerindeembede.
 — Ane Kirstine Jensen Asp. i Sdr. Nissum.
 40 E. Lilbæk Aarsvikar v. Koldkær Skole, Sørvad.

Afsked.

- 99 M. N. Thomsen, Fabjerg n. Sk. m. P. ²⁰/₉.
 14 Jens Jensen Kvejborg, Hvidbjerg v. Aa. m. P. ³¹/₁₀.
 23 Andreas Koed m. P. paa Gr. af Sygd. ³¹/₉.

Døde.

- Tidl. Lærer v. Seminariet, Arkitekt Thor Ginnerup ²⁰/₉, 82 Aar gl.
 96 Jens Andersen, Aalborg.
 97 L. O. Meldgaard, forh. Vejle.
 01 S. K. Sørensen (Guldbæk), Gudum.
 13 P. K. Andersen, Hjerm.
 24 Marg. Maae, Haunstrup, ²³/₄.

Bryllupper.

- 21 Chr. Jensen, Branderup, og Sygeplejerske Frk. K. Hansen, Branderup, ¹⁵/₅.
 35 J. O. B. Østergaard og Frk. Else Møller, Kjellerup.
 36 N. M. Gade og Frk. Lykke Hansen, Jelling.
 — Johs. Knudsen
 — C. O. Rauff og Frk. Chathrine Knudsen, ⁴/₈.

- 37 J. Skov Madsen og Frk. Vita Pedersen, ¹⁵/₁₀.
 — E. Munksgaard og Frk. Else Fahnø Jensen, ¹⁰/₁₁.

Sølvbryllupper og Jubilæer.

- 04 A. S. Bendtsen 25 Aars Jub. v. Agri Skole.
 05 L. P. Jensen 25 Aars Jub. i Sulsted.
 06 H. P. Larsen 25 Aars Jub. i Bjert, Vinderup.
 11 H. P. L. Nielsen 25 Aars Jub. i Brøndum.
 13 Aage Jensen 25 Aars Jub. i Vildbjerg.
 — L. Sjøstrup og Hustru, Agersted, Sølvbryll. ³⁰/₁₂.
 14 F. K. Schriver og Hustru, Fabjerg sdr. Skole, Sølvbryll. ²¹/₅.

Eksaminer.

- 28 Skolebestyrer E. Frisch Christensen Faglærereksamen i Dansk.
 30 Johs. Andersen Førstelærer i Ørum. Tillægsprøve i Engelsk v. Aarhus Sem.

Aarskursus.

- 27 S. K. Sørensen, Tarp.
 39 Kr. Sidelmann.

Andet.

- Pastor A. Krogsøe k. t. Sognepræst ved St. Nikolaj Kirke, Holbæk.
 12 Chr. Winther Medlem af Bestyrelsen for »Nyt dansk Litteraturselskab«.
 14 C. F. Michelsen i Bestyrelsen for de upolitiske danske Raadklubber.
 16 Landstingsm. P. Poulsen, Stenderup, Medlem af Ribe Amtsraad.
 17 S. A. Tordrup, »Børnepsykologi« er udk. paa Svensk.
 19 Missionær Frk. Anna Søndberg 30. Marts ankommet fra Indien til Danmark paa Ferie.

Hr Lærer P Rønn Christensen

Kristen Pillsvej 16

74

Charlottenlund

1940